

Seçilmiş Halk(!) ve Yahudi-Hristiyan Kültürü

Bülent KARADENİZ, Diplomat (E) | TASAM Başkan Danışmanı

Gazze’de insanlık trajedisinin başlangıcından beri yorum yapmaktan imtina ediyordum. Bundan sorumlu olmayan ve büyük çoğunluğu da demokrat zihniyette olan masum Yahudi arkadaşlarımı incitmekten çekiniyordum. Fakat durum o kadar kötüye evrimleşti ki herhangi bir insan için isyan etmemek artık mümkün değildir.

Kurbanlar arasında öldürülen 1000 bebek var. Bu her 15 dakikada 1 bebek öldürülüyor demektir. Şimdi televizyonda açıklandı, Gazze’de Angalikan Kilisesi’ne ait El Ahli Baptist Hastahanesi’ni İsrail’in bombalaması sonucunda 471 ölüden bahsediliyor.

Bu acımasız ölüm ve kara matem tablosu insani suçların tablosudur. Hiçbir şey, hatta Hamas’ın terörizm olarak nitelendirilen saldırıları bile İsrail’in işlediği katliamları ve bütün bir halkı mahkum etmeyi haklı kılmaz. Kuşkusuz Hamas’ın bu saldırıları en güçlü şekilde kınanmalıdır, ancak bu saldırılar insanlığa karşı suç boyutlarını kazanmamıştır. Doğru ölçüleri oturtmak ve terörist eylemlere orantı ölçüsüyle mukabele etmek gerekir.

Keza savaş hukukunu geçerli kılmak ve bu hukuku kendi askerlerinin lehine geçersiz, “null and void” ilan etmemelidir. Kendi Bakanlarının tanımına göre “avlayacakları hayvanlar(!) ile karşı karşıya oldukları” ilan edilen bu askerlerin elleri “Seçilmiş Halkın” çocukları oldukları gerekçesiyle zulüm ve kıyımlara girişmekte serbest bırakılmamalıdır.

Mevcut durumun dayanılmaz bir noktaya vardığı konusunda benimle hem hemfikirsiniz sanırım.

Üstelik İsrail elektrik, gıda ve su bağlantılarını kestiği Gazze’ye yönelik eylemlerini hava bombardımanlarına ilaveten kara operasyonlarıyla sürdüreceğini ilan ediyor. İsrail’in eylemleri bütün olarak ve görüş birliği içinde şimdiden ancak insanlığa karşı suç, hatta apaçık bir soykırım olarak tanımlanabilir. Bu saldırının karada devamının ne boyutlara varacağını düşünmek ise çok zor.

Batı dünyasına gelince, bir arenanın basamaklarında gladyatörleri daha fazla ölüm için kışkırtarak heyecanlarını sergileyen seyircileri oynuyor. AB’nin Gazze’yi kana boyayan İsrail’e sınırsız destek beyan etmesi çok utanç vericidir. Bundan daha utanç verici olan ise ABD Başkanının da İsrail’e ülkesinin tam desteğini ifade etmesi, keza “Yahudi olmayan birisi için bile Siyonist olmamak mümkün değildir” şeklindeki konuşması oldu. ABD’den İsrail’e durmaksızın silah ve mühimmat sevkiyatı için köprü kurulması ise adil vicdanları sızlattı. Tam bir şaşkınlıkla karşılanan, Fransa’nın ve Almanya’nın Filistinlilere destek amaçlı gösterileri yasaklamasını duymak da utanç verici olmuştur. Ya Avrupa ülkelerinde kariyerlerinde cezalandırılan futbolculara ve bir kitap fuarından dışlanan Filistinli yazarlara ne demeli.

Bir soykırımı ve etnik temizliği kışkırtan ve alkış tutan Batı, bundan böyle “İnsan Hakları” savunucusu ruhsatını ve vasfını kaybetmiştir. Bundan sonra “İnsan Hakları” konusu Batı için bir baskı aracı olmaktan çıkmıştır. Bu hakları ağızlarına aldıklarında ancak alay konusu olabilirler.

Gazze’nin kuzeyinde soykırımın sürdürülmesini önlemek için dünyanın “İnsan Hakları” şampiyonları(!) halkın alelacele ve süratle Gazze şeridinin güneyine göç etmesini öneriyorlar. Bunun adını koyalım; bombaların saldığı korkunun şekillendirdiği bir gönüllü irade sayesinde gerçekleştirilecek etnik bir temizleme öneriyorlar.

“Medeni Dünya” halkları empati duygularına neden kilit vurdular. Yoksa bu tür duyguları Yahudi-Hristiyan(Judéo-Chrétien) toplum sınırlarında tutmak için mi format yediler.

Soğuk bir şekilde bütün Filistin halkının Gazze’den tahliyesini önerenlerin, yani tehlikedeki bir halkı kurtarma görünümü altında etnik bir temizliği önerenlerin paralı askeri olmak İsrail’in büyüklüğüne(!) yaraşır mı diye kendime sormadan edemiyorum.

Güvenlik Konseyi’ni ele alacak olursak; Gazze’deki çatışmanın bütün bölgeye yayılma konusunda çok ciddi risk taşımaya rağmen Konsey kapkaranlık bir sessizliğe bürünmüş görünmektedir.

Türkiye’ye gelince İsrail’in bütün uluslararası hukuk normları ve insanı insan yapan bütün erdemleri çiğneyen ve hukuk kaba gücüne dayanan alçaklık ve vahşet boyutlarındaki saldırılarını, özellikle hastane bombalamasını kınarken, uluslararası topluma bu kan tablosunu durdurma çağrısında bulunuyor. Bu krizin barışa dönüşümü için ümidini dile getiriyor, İslam ülkelerini öz güvenleriyle hareket ederek İsrail lehine yerleşmiş hegemonik söylevi kırmaya davet ediyor. İki devletli bir yapı çerçevesinde toprak devamlılığı olan, 1967 sınırlarına sahip başkenti Kudüs olan bir Filistin ve iki devletli çözümü tesis etmek amacıyla Müslüman ülkelerinin cesaretle eyleme geçmesini savunuyor. Müslüman ülkelerin İsrail’e karşı zorlayıcı politikalar izlemesi gerektiğini, bundan sonra barışı ertelemesinin bir maliyeti olacağını İsrail’in bilmesi gerektiğini belirtiyor. Müslüman ülkelerinin Filistin halkının güvenliğini ve refahını teminat altına almalarını ifadeyle bir “garantör ülkeler mekanizması” kurulmasını öneriyor. Buna göre Filistin halkı adına bölge ülkelerinden oluşan bir barış garantörleri grubunun oluşturulmasını, İsrail’in de kendi adına barış garantörleri ülkelerini seçmesini teklif ediyor.

Türkiye, başta hastane bombalanmasında olmak üzere ciddi sivil kayıplar veren Filistin halkının acılarını paylaşmak amacıyla 3 günlük yas ilan etti.

Yahudilerin yarısından fazlasının hümanist ve demokrat zihniyete sahip bireyler olduklarını biliyorum. Buna karşılık “Seçilmiş Halk” ideolojisinin yayılcı Siyonist aşırılıkçılarınin gücü karşısında Demokrat Yahudilerin ağırlığının buldozer altında kalmış gibi ezildiğini de görüyorum.

Filistin haritalarının kronolojik sıralamasına bakılırsa sıkça iktidarda olmalarına rağmen Demokrat Yahudilerin eylemlerinin etkisiz kaldığını anlayacaksınız. 1947 tarihli Filistin haritası ile 2023 haritası mukayese edilecek olursa; sonunda Batı Şeria’da neredeyse bir Filistin ülkesi kalmadığı, halihazırda sadece Gazze şeridinin Filistin ülkesi olarak kaldığı görülecektir. Bu mukayese, demokratların ağırlığının yayılmacı Siyonist aşırılıkçı bir damar tarafından yok edildiğini göstermektedir.

Bu yayılmacı Siyonist aşırılıkçı damar başlangıçta İsrail devletinin çimentosuna da akmış görünmektedir. Her şeye rağmen Demokrat Yahudilerin sonunda bu damarı siyaset dünyasında, hatta İsrail devletinin çimentosunda önemsiz kılacağına inanıyorum.

Demokrat Yahudilerin bundan sonra bu yayılmacılık senaryosunda demokratlara hiçbir şekilde uygun düşmeyen figüran rolü oynamaya hasla katlanmayacaklarına da inanıyorum. Sonunda artık Demokrat Yahudilerin önüne çıkan halkları katletmeyi öngören Siyonist yayılmacılığı ve Siyonist aşırılıkçıları durdurmaya yönelik etkili yolları bulmaları gerekmektedir. Üstelik bu yayılmacılığın nerede duracağı bilinmiyor. O halde Demokrat Yahudilerin artık eylemlerine etki kazandırmanın yollarını bulmaları zamanı gelmiştir.

Sözüm ona “Seçilmiş Halkın” sözüm ona “vadedilmiş topraklarının” sınırlarının nerede durduğunu bilmiyorum. Galiba Toros Dağları sınır oluşturuyor gibi görünüyor. Bu takdirde aile kökenimin şehri Kilis’i ve doğum yerim Gaziantep’i de kapsıyor. Bible tarafından sözüm ona vazolunan bu yayılma başarılı olursa, Kilis ve Gaziantep halkı “Seçilmiş Halkın” askerleri ve zulümleri karşısında insan olarak değil ancak hayvan değerinde muamele görebilecekler. Aman Allahım, düşünmek bile istemiyorum.

Bütün bu kabuslara ve trajedilere son vermenin yolu; Demokrat Yahudilerin sadece siyasi hayatta yayılmacı Siyonist aşırılıkçıların karşısında etkisi olan politikalar oluşturmakla kalmayıp, İsrail devletinin çimentosundaki bu aşırılıkçı ve yayılmacı damarı gözden geçirmelerinden geçmektedir, aksi takdirde insanlık suçu işleyenlerin 1945’ten beri başarıyla yürüttükleri senaryoda figüran olarak tarihe geçeceklerdir.

Başka milletler üzerinde üstünlük hakimiyeti sağlayan iki budala inançtan yani “Seçilmiş Halk” inancından ve kendi medeniyetlerini Yahudi-Hristiyan (Judeo-Chétien) kültürüne indirgemekten vazgeçen uluslardan oluşan bir dünyayı ömrüm sonlanmadan görebilmeyi hayal ediyorum.